

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 501/2011-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť K. B., K., zastúpeného advokátkou JUDr. H. K., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 408/99 v čase po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 57/05 z 2. júna 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júla 2011 doručená sťažnosť K. B., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 408/99 v čase po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 57/05 z 2. júna 2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že s právoplatnosťou od 27. februára 1999 (keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie sp. zn. 17 C 1325/98 zo 14. decembra 1998, ktorým bol predmetný nárok vylúčený sa samostatné konanie, pozn.) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 408/99 okresný súd koná o žalobe sťažovateľa o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu za stratu na zárobku. Týchto nárokov sa sťažovateľ domáha voči D. (ďalej len „žalovaný“) v dôsledku utrpenia úrazu pri cestovaní mestskou hromadnou dopravou. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd koná v tejto jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, a to aj napriek skutočnosti, že ústavný súd už v minulosti nálezom č. k. I. ÚS 57/05-29 z 2. júna 2005 vyslovil, že postupom okresného súdu v označenom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a prikázal okresnému súdu vo veci konať. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že dôsledkom postupu okresného súdu sa neustále a bezdôvodne predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddŕaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Napriek nálezu Ústavného súdu SR, nekonal Okresný súd bez zbytočných prietahov a vec nebola do dnešného dňa právoplatne skončená. ...

Chcem uviesť, že prietahy v súdnom konaní vo mne vyvolávajú psychický stav neistoty bezprávia a pocit nespravodlivosti. Pri ujme spôsobenej na zdraví vzniká osobitný komplex práv na jej náhradu, konkrétne právo na stratu na zárobku, náhrada za stratu na dôchodku, právo na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením, ako aj právo na zmiernenie nemajetkovej ujmy, ktorá spočíva vo vytrpených bolestiach a v sťažení spoločenského uplatnenia.

Práve bolestné a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú právami osobnostnými, ktoré sa viažu výhradne na osobu a zanikajú najneskôr smrťou poškodeného. Práve pri týchto právach je potrebné, aby súdy konali promptne a podľa možnosti čo najrýchlejšie, aby spôsobená ujma bola čo najskôr zmiernená. ...

Vzhľadom na dĺžku konania som si nemohol a nemôžem tieto statky doteraz zaobstarat' a s prihliadnutím na pokles hodnoty peňazí, t. j. toho, čo si môže človek reálne za určitú sumu zaobstarat' bude prípadné odškodnenie symbolické.

Skutočnosť, že súd vo veci do dnešného dňa nerozhodol vo mne vyvoláva stav neistoty, bezprávia a nespravodlivosti a nervozitu, ktorý trvá už mnoho rokov a mám pochybnosti, či vôbec niekedy odškodnený budem.“

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod č. k. 17 C 408/99, porušené.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 408/99 konal bez zbytočných prietahov.

3. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 6000,-€, ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Porušovateľ je povinný sťažovateľovi nahradiť trovy súdneho konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 408/99 v čase po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 57/05 z 2. júna 2005.

Z vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd zistil, že po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 57/05 z 2. júna 2005 okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 17 C 408/99 vykonal tieto procesné úkony:

Dňa 24. novembra 2005 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok súdneho znalca z odboru úrazovej chirurgie spolu s vyúčtovaním znalečného. Okresný súd 16. decembra 2005 nariadil pojednávanie na 6. február 2006 a uznesením zo 16. januára 2006 rozhodol o priznaní znalečného. Dňa 17. januára 2006 okresný súd zaslal znalecký posudok na vyjadrenie účastníkom konania, pričom 1. februára 2006 právny zástupca sťažovateľa oznámil, že voči znaleckému posudku nemá žiadne výhrady. Dňa 3. februára 2006 vedľajší účastník konania (A., a. s.; ďalej len „vedľajší účastník“) podal odvolanie proti uzneseniu o priznaní znalečného. Na pojednávaní konanom 6. februára 2006 bol po vypočutí účastníkov konania vyhlásený rozsudok, ktorým okresný súd uložil žalovanému zaplatiť sťažovateľovi 16 200 Sk a vo zvyšku žalobu zamietol.

Predseda okresného súdu 28. február 2006 súhlasil s predĺžením lehoty na vypracovanie rozsudku do 17. marca 2006. Dňa 30. marca 2006 okresný súd vydal k rozsudku doplňujúci rozsudok vo vzťahu k otázke trov konania, 6. apríla 2006 sa

sťažovateľ odvolal proti rozsudku a 12. apríla 2006 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) na konanie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku.

Krajský súd rozsudkom sp. zn. 1 Co 167/06 z 22. mája 2008 potvrdil rozsudok okresného súdu v spojení s doplňujúcim rozsudkom v zamietavom výroku týkajúcom sa nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia a súčasne ho zrušil v zamietavom výroku o náhrade za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti a v tomto rozsahu vrátil vec na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie okresnému súdu. Spis bol vrátený späť okresnému súdu 21. augusta 2008 a 14. októbra 2008 okresný súd opätovne predložil spis krajskému súdu na konanie o odvolaní vedľajšieho účastníka konania z 3. februára 2006. Uznesením sp. zn. 4 Co 319/08 z 27. novembra 2008 krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu zo 16. januára 2006 o priznaní znalečného a 14. januára 2009 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 23. apríla 2009 okresný súd vyzval ú., ako aj S. a aj samotného sťažovateľa, aby oznámili požadované informácie týkajúce sa posledného zamestnávateľa sťažovateľa, pričom sťažovateľ oznámil požadované informácie 29. apríla 2009, S. zaslala okresnému súdu podklady týkajúce sa zamestnania sťažovateľa 4. mája 2009 a úrad práce, sociálnych vecí a rodiny zaslal okresnému súdu požadované informácie o zamestnaní sťažovateľa 19. mája 2009, kedy súčasne okresný súd nariadil pojednávanie na 25. jún 2009. Dňa 28. mája 2009 okresný súd vyzval ošetrujúcu lekárku sťažovateľa, aby zaslala výpis z jeho zdravotnej dokumentácie, súčasne vyzval posledného sťažovateľovho zamestnávateľa, aby zaslal jeho pracovný posudok, a napokon vyzval aj vedľajšieho účastníka, aby sa vyjadril k sťažovateľom uplatnenému nároku na náhradu za stratu na zárobku. Ošetrujúca lekárka sťažovateľa poskytla okresnému súdu žiadané informácie 12. júna 2009 a vedľajší účastník sa vyjadril k sporu 19. júna 2009.

Pojednávanie konané 25. júna 2009 bolo po vypočutí účastníkov konania odročené na 3. september 2009 na účely opätovného vyžiadania správy od posledného zamestnávateľa sťažovateľa a tiež od lekára špecialistu ošetrujúceho sťažovateľa. Dňa 29. júna 2009 bola okresnému súdu vrátená nedoručená zásielka adresovaná poslednému sťažovateľovmu zamestnávateľovi s poznámkou „*neprevzatá v odbernej lehote*“

a 17. júla 2009 okresný súd zaslal výzvy poslednému sťažovateľovmu zamestnávateľovi, ošetrojúcemu lekárovi sťažovateľa a S. v zmysle záverov z pojednávania. Dňa 24. júla 2009 bola okresnému súdu vrátená nedoručená zásielka adresovaná poslednému sťažovateľovmu zamestnávateľovi s poznámkou „*adresát neznámy*“. S. reagovala na výzvu okresného súdu 4. augusta 2009 a pojednávanie konané 3. septembra 2009 bolo po oboznámení sa s vykonaným dokazovaním odročené na 1. október 2009 na účely šetrenia pobytu sťažovateľovho zamestnávateľa a tiež na účely opätovného dopytovania ošetrojúceho lekára sťažovateľa. Okresný súd 7. septembra 2009 urgoval lekára špecialistu ošetrojúceho sťažovateľa na podanie správy a v Centrálnnej evidencii obyvateľstva (CEPO) zisťoval pobyt sťažovateľovho zamestnávateľa, pričom 17. septembra 2009 bola okresnému súdu doručená správa od CEPO s tým, že zamestnávateľ sťažovateľa sa v ich evidencii nenachádza. Dňa 22. septembra 2009 lekár špecialista oznámil, že nevie zaujať stanovisko k otázkam okresného súdu, pretože zdravotnú dokumentáciu sťažovateľa prevzal už iný lekár. Okresný súd súčasne zrušil pojednávanie nariadené na 1. október 2009 z dôvodu „*potreby zabezpečenia ďalších dôkazov*“ s tým, že nové pojednávanie nariadil na 15. október 2009, a napokon okresný súd opätovne vyzval na podanie správy aktuálnu ošetrojúcu lekárku sťažovateľa. Správa od ošetrojúcej lekárky sťažovateľa bola okresnému súdu doručená 14. októbra 2009 a pojednávanie konané 15. októbra 2009 bolo po oboznámení sa s vykonaným dokazovaním odročené na 9. november 2009 na účely doručenia správy od ošetrojúcej lekárky sťažovateľa.

Na pojednávaní konanom 9. novembra 2009 po vykonaní dokazovania okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ sa odvolal proti rozsudku 23. decembra 2009 a 19. januára 2010 okresný súd vyzval žalovaného a tiež vedľajšieho účastníka konania, aby sa vyjadrili k odvolaniu sťažovateľa. Dňa 1. februára 2010 sa k odvolaniu sťažovateľa vyjadril vedľajší účastník a 8. februára 2010 sa vyjadril aj žalovaný. Spis bol predložený krajskému súdu 11. februára 2010, ktorý uznesením sp. zn. 1 Co 44/2010 zo 7. októbra 2010 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 22. novembra 2010 bol spis vrátený okresnému súdu. Následne 30. marca 2011 sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní a 31. marca 2011 okresný súd nariadil pojednávanie na 5. máj 2011, ktoré bolo po vypočutí účastníkov konania odročené na neurčito. Uznesením zo 4. augusta 2011 okresný súd

nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ortopédie, aby do 60 dní predložil znalecký posudok o zdravotnom stave sťažovateľa (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31. augusta 2011).

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Preskúmaním účelnosti a časovej postupnosti procesných úkonov okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 17 C 408/99 v čase po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 57/05 z 2. júna 2005 ústavný súd v tomto skúmanom postupe okresného súdu nezistil žiadne obdobia nečinnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako zbytočné priesťahy v zmysle sťažovateľom označeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého porušenie namietal.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu konať, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadost'učinenia a náhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2011